N°. 2482

DE TIJD.

1855.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG 27 JUNIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 26 Junij.

De Tweede Kamer begint reuzenstappen te doen. Zij heeft gisteren niet minder dan zeven wetsontwerpen aangenomen, daarenboven heeft zij nog in komité-generaal beraadslaagd over hare huishoudelijke uitgaven. Onze lezers zullen onder in het beknopt overzigt, uit de *Staats-Courant* genomen, vinden, welke de voorstellen zijn die de Kamer heeft goedgekeurd. Diskussie is daarbij schier niet voorgevallen.

Bij de voordragt tot verlenging van den termijn, bij art. 293 der gemeentewet gesteld, wordt ter sprake gebragt door den heer van Nispen de vraag, of gemeenten, die niet meer dan 15 kiezers tellen, niet *moeten* worden vereenigd. De heer van Nispen meent dat die gemeenten niet mogen blijven bestaan. Hetgeen ook door den heer van Eck wordt beweerd. Deze klaagt daarenboven, dat men altijd uitstel vraagt, middelerwijl de gemeentewet van de veronderstelling uitging, dat die zaak binnen een paar jaren zou kunnen afloopen. De minister erkent zulks; maar 't is blijkbaar dat de gemeentewet zich daarin vergist heeft en dat de zaak niet zoo spoedig kan worden afgehandeld. Wat de vraag, door den heer van Nispen van Sevenaer in 't midden gebragt betreft, de minister is van meening, dat de vereeniging van zulke gemeenten, als door den spreker zijn bedoeld, niet absoluut verpligtend is. En daarom heeft hij gedacht dat men, in zake van vereeniging van gemeenten, ook moet acht geven op eene andere vraag, of de vereeniging voor de ingezetenen niet meer schade dan voordeel oplevert. Hetgeen zeer redelijk is.

Bij het ontwerp tot wijziging van hoofdstuk X der begrooting heeft de heer ter Bruggen Hugenholtz zich daartegen verklaard. Hij kan begrijpen, dat een begrootingspost te laag geraamd wordt en dat men dien moet aanvullen uit een anderen post. Maar het gebeurt in het departement van Oorlog al te dikwijls en in te ruime mate. De heer van Nispen waarschuwt insgelijks daartegen, ofschoon hij het ontwerp niet wil afstemmen; 'twelk de heer van der Linden wel doen zal, die nog opmerkt, dat verscheidene posten op de begrooting voorkomen, die niet genoegzaam zijn toegelicht. De minister antwoordt, dat de overschrijdingen niet zoo veel zijn, als men in aanmerking neemt, dat zijn departement van grooten omvang is, en eene begrooting heeft van 10 millioen. De minister geeft vervolgens eenige inlichtingen omtrent bijzonderheden.

Eindelijk, bij de wet, houdende vaststelling van de raming van uitgaven wegens vertrekkingen voor Marine, heeft de heer Wintgens geklaagd over het gemis van toezigt in de arsenalen en op de werven. De minister antwoordt daarop, dat op de werven een reglement is ingevoerd, waaraan hij de hand zal houden.

De heer van Vliet heeft het volgende schrijven gerigt aan den heer van Hoëvell, lid der Tweede Kamer:

Zaturdag, 23 Junij 1855

Den Hoog-Welgeboren Heer, den Heere Baron van Hoëvell, Lid der Tweede Kamer, enz. enz.

HOOG-WELGEBOREN HEER,

Uit het bijblad blijkt mij, dat het antwoord van den heer minister van Koloniën, op uwe interpellatie aan dien staatsdienaar, in de zitting van 20 dezer, — ten einde te vernemen: wat door hem werd gedaan ten gevolge van het besluit der Kamer, betreffende het Rapport der Kommissie, ter zake van mijn bekend beklag — *niet is overeenkomstig de waarheid.*

Zie hier de toedragt van hetgeen heeft plaats gegrepen.

Nadat het bekende besluit der Kamer, uit het bijblad, ter mijner kennisse was gekomen, vleide ik mij, dat mijne zaak eene groote schrede voorwaarts tot hare beslechting gedaan had. Ik kon mij toch niet anders voorstellen of ook door het hoofd van het departement van Koloniën zou het thans worden geacht uitgemaakt te zijn, dat mijne verdrijving uit de Preanger regentschappen onregtmatig geweest was. En stond dit eenmaal vast, dan mogt ik hopen bij de Regering te zullen vinden een opregten wil, om met mij te komen tot een eerlijk vergelijk. Daartoe wenschte ik gaarne te doen den eersten stap en ik wendde mij den 8 Maart jl. tot den heer M. v. K. met verzoek, dat Z. E. met mij in overleg mogt treden omtrent het beloop van de vergoeding, mij op de bepaalde grondslagen toekomende.

Doch mijne verwachting werd deerlijk te leur gesteld. Het behaagde namelijk den heer M. v. K., bij beschikking van 23 April jl., Lª A, N° 24, te kennen te geven: »dat de Regering geene reden heeft, ter zake in zijn adres gemeld, met hem in overleg te treden; maar dat, wanneer hij meent, uit welken hoofde ook, eenig regt tegen haar te kunnen doen gelden, het hem is vrijgelaten, zich deswege tot haar te wenden, met juiste en bepaalde omschrijving zijner vordering en met overlegging van al zulke bescheiden als strekken kunnen om hare gegrondheid aan te toonen."

Ofschoon in plooibare bewoordingen ingekleed, heeft kennelijk deze beschikking geen andere strekking dan om het besluit van 3 Maart 1855 vruchteloos te maken en mij alle genoegdoening te onthouden. Want welke bescheiden kunnen er nog noodig zijn ten bewijze, dat ik ten onregte uit de Preanger-Reg. werd verwijderd, — dat zulks is gepleegd op eene in allen deele krenkende wijze, — en dat mijne have en goed, ten gevolge dezer niet gewettigde verwijdering, eene prooi der vlammen is geworden, nadat dit in het rapport der commissie (tot onderzoek des door den minister ingediende briefs, tot inlichting omtrent mijn beklag), waarmede de Kamer zich in de zitting van 3 Maart eenparig heeft vereenigd, met even zoo vele woorden is uitgemaakt? Wilde de heer M. v. K. de beslissing der vertegenwoordiging eerbiedigen, er bleef voor dien staatsdienaar niet anders te doen over dan, gelijk ik verlangde, zich met mij over de grondslagen en het bedrag der uit te keeren schadeloosstelling in der minne te verstaan. In plaats daarvan verklaart men *geene reden te hebben om deswege met mij in overleg te treden;* ja, houdt zich alsof men niet wist *uit welken hoofde ik eenig regt zou kunnen doen gelden.* De heer M. v. K. schijnt dus het meermalen genoemd besluit van 3 Maart jl. niet eens te hebben aangenomen voor notificatie.

Of zal men welligt uit de laatste woorden der beschikking van 23 April jl. willen argumenteren, dat de verpligting tot schadeloosstelling voorshands noch erkend, noch ontkend wordt, maar in de eerste plaats gevorderd *eene specifieke schade-rekening waarvan elke post zij gestaafd met schriftelijk bewijs?* Doch dat ware zoowel eene ongerijmdheid als te gelijkertijd eene onwaardige uitvlugt. Want is dit het geval, men zoude, het behoeft geen betoog, het onmogelijke eischen. Zelfs voor den burgerlijken regter gaat niemand zóóver; stelt niemand eene schade-begrooting gelijk met eene vordering wegens geleende gelden of gedane leverantiën. Mij zoodanigen bewijslast te willen opleggen verbiedt de aard der zaak en de goede trouw; ja, is in der daad met het onderzoek en het besluit der vertegenwoordiging den spot drijven. Vooreerst toch zijn de benadeeling, geleden *door* het feit der verdrijving en de vergoeding, verschuldigd *voor* de feitelijkheden bij de verdrijving gepleegd, onderwerpen uit derzelver aard onvatbaar voor staving door bescheiden, maar moeten zij gewaardeerd worden; iets, waartoe dient te worden getreden in »overleg";

ten andere, heeft het gepleegde geweld mij gescheiden van alle have en goed, dus van alle bescheiden, aantoonende waaruit het bestond en heeft de later plaats gevondene brand *alles* vernield, dus *ook* de bescheiden: nu weigert de minister »overleg", doch vergt hij »bescheiden";

ten derde, zoo er bescheiden waren zou de bewijskracht er van evenmin éénzijdig door de Regering als éénzijdig door mij vermogen uitgemaakt worden, en zou er dus insgelijks tusschen de Regering en mij moeten worden getreden in »overleg". — Van welke zijde de zaak dus ook beschouwd worde, is het noodig dat er tusschen de Regering en mij worde getreden in overleg, wil er uitvoering plaats grijpen van het besluit der Kamer en is de beschikking van 23 April jl. eene bedekte poging des ministers van Koloniën om genoemd besluit geen gevolg te doen erlangen.

Ik vertrouw, Hoog-Welgeboren Heer, met deze uiteenzetting van het voorgevallene, te hebben aangetoond, dat het door den minister op uwe interpellatie gegeven antwoord *niet is overeenkomstig de waarheid*; althans dat het niet is overeenkomstig de *volle* waarheid. Immers werd door mij niets gedaan den minister regtigende om te betuigen, dat ik zou meenen dat het niet de bedoeling was der Kamer »dat de Regering het initiatief van eenigen maatregel zou nemen";

immers is bij mijn adres geen sprake van »tusschenpersonen", terwijl in den geleidenden brief tot het adres integendeel staat geschreven: »en dat de aanwijzing, hoe dat overleg zal plaats vinden, *aan U. E. welwillende overweging moet toevertrouwd worden*"; —

immers weigerde de minister, in zijne beschikking op dat adres, niet enkel overleg met behulp of door middel van »tusschenpersonen", maar *alle* overleg; —

immers blijkt uit geheel de redactie der ministerieële beschikking van 23 April jl. niet afwijzing *omdat* gevraagd werd te treden in »overleg", hetzij dan met, hetzij dan zonder »aanwijzing van tusschen personen daartoe"; maar onwil om te handelen overeenkomstig hetgene de Kamer, in hare zitting van 3 Maart, heeft geoordeeld billijk te zijn.

Zou ik U Hoog-Welgeboren mogen verzoeken deze aangelegenheid, *nog in deze zitting*, op nieuw in de Kamer ter sprake te brengen, en alsdan het bij deze regelen uiteengezette in het licht te stellen, met verzoek aan den heer M. v. K., dat Z. E. aan de Kamer verstrekke afschrift van mijn door hem bedoeld adres, alsmede van de geleidende missive daartoe behoorende, met afschrift van Z. E. beschikking op genoemd adres; u voorbehoudende, nadat deze stukken bij de Kamer zullen zijn ingekomen en door u ingezien, ter zake eene orde van den dag voor te stellen.

Ontvang, Hoog-Welgeboren Heer, de betuiging mijner zeer bijzondere onderscheiding.

VAN VLIET.

Daar wordt mogelijk wel een weinig te veel alleen op grond van veronderstellingen en eventualiteiten geredeneerd in het volgende, wat wij aan de *Deutsche Volkshalle* ontleenen: de stelling, welke dagelijks door het hoofdorgaan van de Katholieken van Duitschland toegelicht en ook in de aan te halen woorden besproken wordt, schijnt niettemin onbetwistbaar, dat de europeesche toestand even, zoo niet meer verontrustend is als immer. De *Volkshalle*, ten betoge dier stelling, vatte onlangs hare beschouwingen volgenderwijze zamen:

»De gevaarlijke toestand waarin de wereld verkeert is verergerd; en spreekt men er van om den oorlog in zeker oord te beperken, 't zijn ijdele woorden. Het betreft datgene, waarnaar de westersche mogendheden streven. Dezen, volkomen overtuigd, dat Rusland op de weener konferentiën, niet ernstig den vrede wilde, houden zich wel is waar vast aan de vier waarborgpunten, maar overschrijden ze evenwel, en hebben onwrikbaar besloten om Ruslands magt zoowel in de Zwarte Zee als in de Oostzee te fnuiken. 't Is alzoo een strijd op leven en dood, waartoe de westersche mogendheden Rusland uitdagen, en dat rijk ziet dit volkomen. Veroveren de geallieërden de Krim, dan moge men gerust zijn, dat zij ze niet aan Rusland zullen teruggeven dan tegen voorwaarden, die dat rijk niet kan aannemen. De oorlog zal mitsdien in die oorden voortduren en aangezien Rusland in Asië geen toereikend leger op de been kan houden, zal het verlies van den geheelen Kaukasus met Tiflis het gevolg er van zijn. En wat verder, indien het den geallieërden gelukt om, bij voortduring van den oorlog, Petersburg in te nemen, 't geen, geholpen door Zweden, mogelijk is? Toen Finnland nog tot Zweden behoorde, heeft Petersburg meer dan eens een verwijderd kanongebulder gehoord. Dat zou wederom kunnen gebeuren. Zou het intusschen denkbaar zijn, dat tegenover een oorlog, waar het zulke gewigtige bedoelingen betreft een oorlog die zoo vele jaren kan duren, Oostenrijk en Pruissen [illegible]dend werkelooze toeschouwers bleven?

»Wij herhalen derhalve, Oostenrijk is niet onzijdig, de vier waarborgpunten zijn niet ter zijde gesteld, de toestand der wereld is dreigender dan ooit!"

In den namiddag van Vrijdag den 22 Junij, viel der gemeente Lith de hooge en gedenkwaardige eer te beurt Z. M. den beminden en geëerbiedigden Koning Willem III, voor de tweede maal binnen vier maanden te mogen ontvangen.

Z. M. omringd door het hooge personeel van een aanzienlijk gevolg, begeleid door Z. E. den heer HD. Staatsraad, Commissaris, den heer hoofd-ingenieur van den Waterstaat enz. enz., kwam per stoomboot uit 's Bosch en werd bij de aanlegplaats door den burgemeester, leden van den Raad enz. ontvangen en verwelkomd.

Ofschoon de tusschentijd der bekendheid van dit even aangenaam als onverwacht bezoek zeer kort was, had de zwaar geteisterde gemeente een geheel ander aanzien gekregen.

De algemeene geestdrift van liefde en dankbaarheid voor den beminden Vorst, was dan ook ten top gestegen bij ingezetenen als toegesnelde naburen.

Met de meeste minzaamheid en belangstelling, heeft de geëerbiedigde Koning andermaal zich van de grootte des onheils overtuigd, en na overzigt der gemeente, een geruimen tijd ten Raadhuize vertoefd.

Vervolgens is Z. M. met het hooge gezelschap, na lieffelijk afscheid, weder aan boord afgestapt, terugkeerende naar 's Bosch.

Eer en zegen zij den Vorst, welke de feesten eener opgetogene stad weet te verlaten, om ook eene nederige en rampvolle gemeente te bezoeken. Leve de Koning!

De behandeling der zaak van de heeren Jhr. M. Salvador en S. Fongers ter openbare teregtzitting van het prov. geregtshof in Noord Holland gisteren weder zullende worden voortgezet, zoo werd na de opening der zitting voorlezing gedaan van eene geneeskundige verklaring, waarin aan den hove wordt kenbaar gemaakt, dat de raadsheer Mr. Wiardi Beckman (die aan de behandeling der zaak had deel genomen), wegens ziekte in de volstrekte onmogelijkheid verkeert, om ter teregtzitting tegenwoordig te zijn.

De voorzitter verklaarde hierop, namens het hof, in de onaangename verpligting te zijn, de geschorschte zitting niet te kunnen hervatten, en uit dien hoofde de behandeling der zaak onbepaald uit te stellen. Intusschen gaf hij nog te kennen, twee brieven te hebben ontvangen van de heeren Mrs. Haas en Boonacker, waarin deze berigten, dat zij zich onttrekken aan de verdere verdediging van de beide beklaagden. De voorzitter noodigde alstoen den griffier uit, deze brieven te voegen bij de verdere proces-ale stukken en sloot hierop deze teregtzitting, na aan den app. Salvador het woord te hebben ontzegd tot aanbieden eener gemotiveerde konkluzie. *(H.)*

Z. M. heeft de benoeming goedgekeurd van J. F. de Wit, burgem. van Jaarsveld, tot sekr. dier gem.; alsmede op hun verzoek eervol ontslagen: G. R. Reinders als burgem. van Oldenhove, en Mr. A. G. Tegel als kommissaris van politie te *Delft*.

CREDIET-VEREENIGING. — *Maandelijksche balans, opgemaakt ultimo Mei* 1855. 485 leden, vertegenwoordigende een maatschappelijk kapitaal van *f* 2,662,130.

	Credit.	
In portefeuille	*f* 338,027.76	
Diverse debiteuren . . .	» 42,131.89	
Cassa	» 8,535.34	
		f 388,694.99
	Debet.	
Gedane stortingen. . . .	*f* 266,213.—	
Diverse crediteuren . . .	» 105,835.93½	
Balans	» 16,646.05½	
		» 388,694.99
In disconto genomen . .	*f* 606,321.19	
Idem vervallen	» 556,623.90	

De Voorzitter van Commissarissen,
J. HEEMSKERK Az.

De Directie,
BERG.
L. KEYZER.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Maandag, 25 Junij.

Onder de in deze zitting ingekomen stukken behooren zeven door de Tweede Kamer aangenomen wets-ontwerpen.

De Kamer heeft bepaald dat op Donderdag e. k. des namiddags ten half 2 ure, zal behandeld worden het wetsontwerp houdende nadere bepalingen omtrent de huizen van inwoning, welks behandeling, volgens een vroeger besluit der Vergadering, tot eene nadere zitting zou worden uitgesteld.

In deze zitting zijn de afdeelingen hernieuwd, waarna de leden zich tot benoeming van voorzitters en ondervoorzitters naar hunne sektien hebben begeven.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Maandag 25 Junij.

In deze zitting zijn achtereenvolgens behandeld de navolgende wets-ontwerpen:

1°. dat tot verlenging van den termijn bij art. 293 der gemeentewet gesteld, waarover de heeren van Nispen van Sevenaer en van Eck en de minister van Binnenlandsche Zaken het woord voerden;

2°. dat tot verklaring van algemeen nut van den aanleg van een rijweg in de gemeente Veendam (provincie Groningen);

3°. dat tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld;

4°. dat tot verhooging der som tot inkoop van rentegevende nationale schuld, toegestaan bij de wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* N°. 34);

5°. dat tot goedkeuring eener dading tusschen het bestuur der domeinen en de gemeenten Kampen;

over welke vier wetsvoorstellen geene beraadslaging plaats had;

6°. dat tot wijziging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor 1854, aan welks behandeling deel namen de heeren: ter Bruggen Hugenholtz, van Nispen van Sevenaer, van der Linden, Storm van 's Gravesande en de Minister van Oorlog.

De vijf eerste wets-ontwerpen werden met algemeene (46), het zesde met 31 tegen 15 stemmen aangenomen.

Tegen dit laatste stemden de heeren: Sloet tot Oldhuis, Thorbecke, Strens, van der Linden, van Eck, ter Bruggen Hugenholtz, Reinders, van der Veen, Zylker, van Zuijlen van Nyevelt, Dullert, Hoynck van Papendrecht, Anemaet, Jespers en Blaupot ten Cate.

In comité-generaal is daarop in overweging genomen

7°. de raming der voor de Kamer benoodigde uitgaven in 1856; en eindelijk weder in openbare zitting

8°. het wets-ontwerp houdende vaststelling der raming van uitgaven wegens verstrekkingen voor het Departement van Marine, dienst 1855, dat na eene woordenwisseling tusschen de heeren: Wintgens, ter Bruggen Hugenholtz en den minister van Marine met algemeene (46) stemmen aangenomen werd.

DELFT, 24 Junij. Gisteren is door de direktie der artillerie- stapel- en konstruktie magazijnen alhier aanbesteed het vervaardigen en leveren van 293 gegoten ijzeren neven tot raden, 196 gegoten ijzeren draaischrijven, aangenomen door de heeren D. A. Schretlen en Co. te Leiden, en 2 millioen bronzen schoorsteentjes tot slagpijpjes, welke aangenomen zijn door den heer W. Hoven te Delft.

ALKMAAR, 24 Junij. Ter kaasmarkt van den 22sten dezer waren aangevoerd 398 stapels kaas, wegende te zamen 85080 Ned. ℔. De prijs was: kleine *f* 25.50, middelbare *f* 26.25, kommissie *f* 26.50 per 50 Ned. ℔.

BLOKZIJL, 23 Junij. Gisteren liep alhier binnen een uit Friesland komend schip, geladen met koeijen, welke om de schrale weide moesten worden afgezet, met het doel om ze den 25 dezer te Steenwijk ter markt te brengen om den laag afkomenden prijs uit Holland, iets hetgeen nog nimmer plaats had. *(Amst. Ct.)*

DE RUWENBERG onder St. MICHIELS-GESTEL, 25 Junij. Op dezen morgen diende Z. D. Hoogwaardigheid, de Aartsbisschop, Apostoliesch Administrator van 's Bosch, het H. Sakrament des Vormsels toe aan 109 kweekelingen van dit opvoedingsgesticht, bij welke zich 17 seminaristen van het seminarie 1e sektie hadden gevoegd. Na den afloop der plegtigheid begaf zich Mgr. in het midden der door Z. Hw. zoo innig beminde jeugd, alwaar door een der vormelingen de erkentelijkheid van allen jegens den hooggeschatten Prelaat werd uitgedrukt in eene hartelijke toespraak, die ten laatste in eene schoone *Cantate* van het choor der kweekelingen overging.

Wie van deze plegtigheid getuige mogt zijn, kon op 't gelaat des hoogvereerden Aartsbisschops wederom het genoegen en de teedere aandoening lezen, waarmede Mgr. zich, zoo dikwerf Z. Hw. dit gesticht bezoekt, te midden dier schare van jongelingen bevindt. Z. Hw. noemt hen en te regt: *de hoop der godsdienst*. O! waar zal de H. Geest betere rustplaats in harten vinden, dan dáár, waar de jeugd in haar eerste ontluiken, in de dagen waarin zij de eerste blijvende indrukselen ontvangt, van den zuurdeessem van 's Heeren vreeze doortrokken wordt, om voor 't bederf in latere jaren bewaard te blijven.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

LONDEN, 26 Junij. In de zitting van het Huis der Gemeenten heeft lord Palmerston gisteren geweigerd te antwoorden op eene vraag, of Engeland de Turksche leening zou guaranderen. Sir Ch. Wood las eene depêche voor van den admiraal Dundas, over de zaak van Hangö Udd. Er waren vijf Engelschen en een Finlandsch kapitein gedood; vijf Engelschen en twee Finlanders gewond. Ongedeerd waren gebleven drie officieren, vier matrozen en twee Finlanders. De minister voegde er bij, dat de Russen ontkennen de parlementaire vlag te hebben gezien. Lord Palmerston las eene depêche voor van lord Raglan, houdende opgaaf der verliezen op den 18den geleden bij den aanval op den Redan. Gesneuveld zijn 144 onderofficieren en manschappen, gewond 3058, gesneuveld en gewond zijn 93 officieren. Deze mededeeling werd door luide toejuiching beantwoord.

PARIJS, 26 Junij. De *Moniteur* bevat eene depêche van den generaal Pélissier van den 22sten, waarin de generaal meldt, dat met ijver de naderingswerken naar den Malakofftoren worden voortgezet. De vijand houdt zich onledig om de geledene schade te herstellen. Er deden zich bij het leger weinig gevallen van cholera voor; de ziekte breidde zich niet uit; de gezondheidstoestand der troepen was over het geheel goed. De verliezen, den 18den geleden, bedroegen: officieren gesneuveld 37, gevangen 9, gewond 96; onder-officieren en manschappen gesneuveld of vermist 544, gewond 1644.

BRUSSEL, 26 Junij. Men zegt, dat al de redacteurs van het Russisch gezinde dagblad *le Nord*, welke geene Belgen zijn, het land zullen worden uitgewezen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Junij. Omtrent het gebeurde op den 11 zijn nog geen nadere bijzonderheden bekend geworden.

— Het artikel in den *Moniteur* voorkomende ter bestrijding van hetgeen in het *Journal de Saint Pétersbourg* is gezegd tegen de cirkulaire van den franschen minister van Buitenlandsche Zaken, dit artikel dringt voornamelijk daarop aan, dat het afbreken der weener konferentiën moet toegeschreven worden aan de russische vertegenwoordigers, daar zij weigeren hun zegel te hechten aan het beginsel van beperking der russische scheepsmagt in de Zwarte Zee.

Die beperking, zegt de *Moniteur*, is een zekerheidsmaatregel, die in het algemeen belang vereischt wordt. Dit is op nieuw door het engelsch gouvernement verklaard. Doch Rusland heeft zich niet alleen verzet tegen de beginselen van dien maatregel, maar zelfs geweigerd om aan zijne zijde er op eene eervolle wijze in toe te stemmen, vooral in de door de westersche mogendheden voorgeslagen termen.

Het is thans bijna zeker dat er geen vredesonderhandelingen meer zullen zijn en dat het alleen de loop der gebeurtenissen is, welke eindelijk den vrede zal gebieden.

— Volgens dépêches van den *Moniteur* zou de mislukte onderneming tegen den Malakofftoren het vertrouwen van generaal Pélissier op den gunstigen uitslag volstrekt niet hebben doen wankelen. Het schijnt dat een voor den toren zich bevindende gracht den onstuimigen aanval onzer soldaten en ook de Engelschen heeft gestuit. Slechts weinigen hebben den toren mogen bereiken en velen zijn gesneuveld. Het 51ste linie-regement heeft het meest geleden.

Men zegt dat, in de laatste dagen is beraadslaagd om aan generaal Pélissier, ingeval deze zich niet mogt kunnen verstaan met de generaals der geallieerden, omtrent de uitvoering der operatien ter verkrijging van een spoedig rezultaat, de vereischte volmagt te geven, om voor zich zelven te handelen met de hulpmiddelen, waarover hij in het fransche leger beschikt. Men kent de beslissing niet, evenwel wordt beweerd dat er veel kans is dat men generaal Pélissier zoodanige volmagt geve.

Het schijnt dat de pogingen van het leger uitsluitend tegen de stad zullen worden voortgezet; want de verschanste stellingen der Russen over de Tschernaia zijn buitengewoon sterk en het russiesch observatiekorps zou dadelijk tot den strijd opdagen, indien de stad volkomen in gevaar geraakte.

Generaal Pélissier heeft, naar men zegt, al de reservetroepen in het kamp van Malask naar Konstantinopel doen marcheren; terwijl men van den anderen kant verzekert, dat de Keizer van Rusland een gedeelte van het leger in Polen naar de Krim zal zenden, daar Oostenrijk zijn chefleger derwijze heeft verminderd, dat er omtrent zijne vreedzame bedoelingen geen twijfel overblijft. Wordt dat gerucht bevestigd, dan kan men wegtrekken der diensten te waardeeren, welke het weener kabinet zijn land bewijst. Men begrijpt zelfs dat Turkije het een weinig zijne veiligheid heeft te danken; maar men ziet niet welke, zelfs indirekte magt, de geallieerden in die mogendheid zullen vinden, ten voordeele hunner operatiën in de Krim.

't Is van den anderen kant stellig dat, hoe meer Russische troepen in de Krim zullen zijn, te moeijelijker de approviandering zal worden, aangezien de Russen hunne levensbehoeften over Perekop moeten ontvangen; en binnen korten tijd zal zulks uitsluitend het geval zijn, daar men van de bezetting door de geallieerde vloten, der monden van de Dnieper spreekt, zoowel als van de stad Chersonesus en Nicolaiëff, aan de monden van de Bog, even belangrijke punten voor de approviandering des Russischen legers in de Krim, als de verwoeste steden in de Azofsche zee waren.

— Brieven uit Rome van den 20 dezer melden, dat de regterlijke instruktie tegen den moorddadigen aanvaller van den kardinaal Antonnelli ijverig wordt voortgezet. Men verzekert dat de beschuldigde Zaturdag den 23en of Maandag den 25en voor het heilig consulta, het opper- of krimineel geregtshof zal kunnen verschijnen, tot welks ressort van regtswege de misdaad van den 12 Junij behoort.

Er schijnt geen twijfel meer te bestaan omtrent de medepligtigheid der demagogische partij. Antonio Defelice, is slechts de blinde uitvoerder geweest van het door de geheime genootschappen tegen den staatssekretaris van Pius IX gevelde vonnis. De geruchten, welke in de eerste dagen verspreid werden en bij het publiek geloof vonden, als zoude de beschuldigde aan krankzinnigheid lijden, zijn, voor het licht dat de instructie heeft doen

ontstaan, verdwenen in de kronkelingen van het komplot. Waarschijnlijk kwamen die geruchten van de partij, welke er belang bij had ze te doen gelooven.

Men beweert algemeen, dat een bende moordenaars den dood van den Kardinaal gezworen heeft, en de hoedenmaker in de straat der Cesarini het eerst door het lot aangewezen zijnde, zich aan gehoorzaamheid heeft moeten onderwerpen, ten einde den onvermijdelijken dood te ontgaan die hem wachtte, ingeval hij de afschuwelijken daad geweigerd had te volbrengen. Het ware ter eere der menschheid te wenschen, dat uit de regterlijke instruktie bleek, er aan de geruchten der algemeene opinie geen geloof mogt worden gehecht; maar tot hier toe geeft alles reden om te gelooven, dat zij zullen bevestigd worden. De geruchten steunen overigens op de woorden, welke, naar inlichtingen, waarvan alles de waarheid schijnt te waarborgen, de moordenaar op het oogenblik zijner inhechtenisneming zich zou hebben laten ontglippen.

De moordenaar is in de gevangenis St. Michaël opgesloten, en de afschuw die zijn schandelijke daad verwekt heeft, verflaauwt niet. Er worden niettemin demagogen gevonden, die zich niet schamen om dubbelzinnige bewijzen te geven hunner sympathie voor den sluipmoordenaar, en zijn naam deelt den lof dien men den anderen moordenaar Pianori toezwaait. Zij mogen zich in dergelijke helden verheerlijken! De familie van Kardinaal Antonelli heeft een triduo van dankzegging in de Kerk van *Madona-dei-Monti*, zijne parochie doen vieren. 't Was een aandoenlijk schouwspel, toen de oude moeder van den Kardinaal, zijne zuster en zijne broeders God en de heilige Maagd dankten voor de providentieele bescherming hem bewezen, die zoo veel deel aan beider liefde heeft

— Men leest in de *Armonia* van Turijn:

Het ministerie heeft de onbeschaamdheid gehad (er is geen ander woord voor zijne handelwijze te vinden) om aan eenige priesters den post aan te bieden van bestuurders der kerkelijke kas; maar zij hebben ondervonden dat de Piëmonteesche geestelijkheid een te diep bewustzijn heeft van hare pligten, om zich te verlagen tot de werktuigen van een gouvernemet als het onze.

Het gerucht wil dat het gouvernement er op uit is om den Aartsbisschop van Turin een proces aan te doen wegens zijn laatste mandement? waartoe zou men den prelaat dan nu wel willen veroordeelen? Men heeft hem zijne goederen ontroofd, hem gebannen uit zijn vaderland. Wat wil men hem dan nu nog ontnemen? Misschien het leven. 't Zou kunnen zijn dat men een Pianori of Defelice wist te vinden, om de geregtigheid van het Turijnsche ministerie te handhaven.

— De finantiëele moeijelijkheden blijven nog altijd te Konstantinopel bestaan; men hoopt er in te voorzien door middel van de aangekondigde maar nog niet gesloten leening. Er schijnt voorts eene betere verstandhouding in het kabinet te heerschen.

— De Spaansche minister van finantiën heeft eindelijk zijn finantieel plan de Cortes aangeboden. Het moet hoofdzakelijk op eene algemeene vermeerdering der imposten berusten.

— Er zijn thans verscheidene partikuliere brieven en officiëele rapporten aangekomen, betreffende de gevechten in de Krim op 6 en 7 Junij. Zij bevestigen volkomen het gewigt dier dagen, die voor de geallieërden met het winnen van een veldslag gelijk staan. Er is na Inkermann nog zoo verwoed niet gevochten, als bij deze gelegenheid. In de volgende regelen leveren wij eene korte schets der voornaamste episoden van dien bloedigen kamp.

Den 6 Junij namelijk, werd het bombardement door de geallieërden ter regterzijde van den aanval hervat. 108 kanonnen braakten weldra van de Fransche zijde vuur en vlam tegen den toren van Malakoff. Onmiddelijk openden ook de Engelschen het vuur en er ontstond daardoor langs de geheele linie het meest helsche leven, dat men zich denken kan, tijdens het van alle zijden kogels, houwitsers en bommen regende. Dat was nog slechts het voorspel van het groote drama, dat den volgenden dag moest afgespeeld worden en waarbij men gelijktijdig drie russische werken wilde nemen, namelijk het kleine Redan, de witte werken en ten slotte het Mamelon-Vert met de daarom heen liggende versterkingen. Dat Mamelon, aan welks voet de Russen een paralel van contre-approche en talrijke hinderlagen aangelegd hadden, bevond zich op zeer weinigen afstand van den laatsten franschen paralel. Al die zeer sterke en met uitmuntend geschut gewapende werken, beantwoordden aanvankelijk elken kogel met een houwitser, elken houwitser met een bom en gaven soms voor ieder schot dat zij ontvingen, twee terug. Voorts wierpen de russische batterijen aan de andere zijde der reede onophoudelijk met holle werptuigen, ten einde de dienst bij het vijandelijk geschut te belemmeren, zonder daarin echter te slagen. De Engelschen bombardeerden naar willekeur, dan eens het Mamelon-Vert, dan weder het groote Redan of de toren van Malakoff. Die helsche strijd duurde onophoudelijk voort tot den anderen dag des middags ten 12 ure, als wanneer de supérioriteit der fransche artillerie duidelijk in het oog sprong, vermits het Mamelon-Vert in zulk een toestand was gebragt, dat er alle hoop bestond dat zij het vuur niet zoude kunnen hervatten tegen den bij het vallen van den avond beraamden storm.

Ten 4½ ure stonden de vier schoone divisiën Camou, Brunet, Mayran en Dulac onder de wapenen. Niets kan een denkbeeld geven van de houding dier soldaten en van hunne geestdrift, toen de generaal Bosquet hun het doel, dat men bereiken wilde, voor oogen stelde. Die geheele scène had een grootsch karakter; de vlammende oogen der manschappen, het trillen der wapens in hunne van ongeduld bevende handen en de luide kreten van *Leve de Keizer!* voorspelden weinig goeds aan de hun tegenover te stellen Russen.

Ten 6½ ure zou de aanval beginnen. Vijf vuurpijlen moesten daartoe het teeken geven, terwijl de artillerie voortging met den vijand van uit de verte te bestoken. Naauwelijks zijn de met brandend verlangen, verwacht wordende pijlen sissend in het luchtruim opgestegen of een elektrieke schok doorloopt als het ware de gelederen en allen, ter regter en ter linkerzijde, stormen voorwaarts. Nog twee uren zou de zon het bloedbad beschijnen en zegepraalde men daarbij, dan kon men zich onder de bescherming van den nacht voor goed in de veroverde werken nestelen. De Russen verdubbelen hun musket- en kanonvuur; honderd ijzeren vuurmonden spuwen het schroot voor zich uit, maar de aanvallers bekommeren er zich niet om. Men ziet de divisiën Mayran en Dulac ter regterzijde oprukken; zij hebben langs het hellend vlak van het terrein drie redoutes voor zich. Deze worden allen achtereenvolgens genomen, de Russen worden overhoop geworpen, met de bajonnet in de lendenen vervolgd en ten slotte worden vier honderd hunner soldaten gevangen genomen. Het geschut in de Russische buitenwerken wordt vernageld en eerst daarna keeren die divisiën naar de hun aangeduide geavanceerde linien terug. — Al deze voordeelen werden natuurlijk niet behaald zonder aanmerkelijke verliezen. Vooral echter aan de zijde van het Mamelon-Vert was de strijd om die belangrijke positie vreeselijk.

De manschappen, die de kolonne vormden, welke tegen deze zoo geduchte fortificatie zouden ageren, werden in drie afdeelingen verdeeld; de eene trok ter linker- en de andere ter regterzijde op, ten einde het Mamelon aan de beide flanken te kunnen bestoken en er zoo mogelijk om heen te trekken, ten einde de verdedigers in den rug te vallen. Het 50ste regement van linie, onder bevel van den kolonel Branchion, kreeg den eerepost en werd met den aanval op het centrum belast. De kolonel kommandeerde *voorwaarts*, maar beval tevens zijne manschappen om geen geweerschot te lossen, vóór zij met den vijand handgemeen waren. Het was bewonderenswaardig te zien hoe die soldaten met ongewonen moed en kalmte voorwaarts stormden. Het schrootvuur mogt groote verwoestingen aanrigten, de kanonkogels mogten breede gapingen in hunne gelederen boren, — zij stormden steeds voorwaarts en bereikten, de Russen uit alle hunne hinderlagen voor zich uitjagende, de tien voet diepe loopgraaf, die de Russen voor het Mamelon hadden gegraven. Daar grijpt de kolonel Brancion het vaandel van het regiment, neemt zijne muts in de linkerhand, en, vóór dat iemand zijne bedoeling kon gissen, werpt hij zich alzoo, met ontblooten hoefde, in de loopgraaf, beklautert haar aan de andere zijde, vliegt tegen het Mamelon-Vert op, en plant zijn vaandel midden in een der geschutpoorten, waarbij hij zijn regement toeriep om hem te volgen. Te gelijk brandden de Russen uit alle vuurmonden los; eene lading schroot verbrijzelt het ligchaam van den heldhaftigen kolonel...... maar zijn dapper regiment gaat hem wreken en zijnen adelaar herwinnen. Als tijgers springen de soldaten in de loopgraaf en bereiken de overzijde; niets kan hen weêrhouden; zonder één geweerschot te lossen stormen zij tegen de versterking op en vallen de Russen met het blanke wapen op het lijf; de kanonniers worden op hunne stukken omgebragt, en de bezetting van het Mamelon wordt overhoop geworpen. De aanvallers stuitten nu op de digt opeengepakte vijandelijke reserve, die eveneens teruggeslagen wordt; alles vlugt; en de Franschen rigten eene vreeselijke slagting aan en zóó dronken van bloed en kruiddamp zijn zij, dat zij zich om niets bekreunen en den vijand in hunne woede tot aan den toren van Malakoff zelf vervolgden. De vijand, verslagen door het geweld van dezen aanval, vlugtte ver achterwaarts; er heerschte in den vollen zin des woords een panische schrik in zijne gelederen en het mag als zeer stellig aangenomen worden, dat de Russen met dat gedeelte hunner troepen in den eersten tijd niets tegen de geallieerden zullen kunnen uitrigten.

De Franschen waren evenwel te vermetel geweest en moesten die vermetelheid zwaar boeten. Hun geheele marsch tegen het Mamelon-Vert was van af het punt van uitgang als het ware niets geweest dan een gymnastische wedloop, maar daardoor waren de manschappen zeer verspreid en hier en daar van elkander gescheiden door de afzigtelijkste hoopen van russische lijken. Dat bemerkten de Russen van uit den Malakoff-toren. Snel organiseerden zij een uitval, die met digte massa's in uitmuntende orde geschiedde. De verspreide Fransche kolonne kon daaraan geen voldoenden weêrstand bieden; zij werd met groot verlies teruggeworpen; het dappere 50ste regiment vooral leed toen ontzettende verliezen en de Russen hernamen het Mamelon.

Dat was te veel voor het fransche krijgsvolk; de woede der soldaten sloeg tot dolzinnigheid over; er waren snorbaarden, die van toorn en spijt weenden en er ging uit hunne gelederen als het ware een gebrul op, toen een paar russische officieren zich op de borstwering van het Mamelon vertoonden, om hen te bespotten en uit te jouwen. Zonder dan ook de aankomst der reserve af te wachten, die in stormpas aanrukte; zonder eenig bevel daartoe te ontvangen; zonder zelfs de gelederen te herstellen, stormden de soldaten geheel uit eigen beweging tegen het Mamelon op; als krankzinnigen vielen zij in de versterking; vermoordden alles om zich heen; heroverden het verloren terrein en joegen de Russen met een zoo onbegrijpelijk geweld voor zich uit, dat de meesten in alle rigtingen verstrooid werden. Een hoop Russen, niet minder dan 200 à 300 man sterk, werd zoo verwoed vervolgd, dat zij van de ijzingwekkende hoogte in het water gedrongen werden, waar allen den dood vonden.

Van dien oogenblik was en bleef het Mamelon-Vert in handen der Franschen, die zich er den geheelen nacht in staande hielden en zich er, in spijt van het schroot, waarmede de Malakoff-toren het terrein letterlijk overdekte, voor goed in nestelen.

De buit der Franschen bestond in 76 stukken geschut, waarvan 59 van groot kaliber; enkele daarvan waren vernageld, doch dit was met zulk eene overhaasting geschied, dat zij gemakkelijk weder in bruikbaren staat gebragt kunnen worden. Voorts vielen hun zes fraaije Coehoorn-mortieren in handen.

Het spreekt van zelf dat het gezamenlijk verlies van de zijde der Franschen ontzettend was; zij telden alleen reeds 2000 gekwetsten, waarvan verreweg het grootste gedeelte zeer gevaarlijk gewond is. Het aantal dooden is nog altijd niet met juistheid bekend. Vele officieren van allen rang zijn op het slagveld gebleven. De laatste hoofd-officier die sneuvelde, was de generaal Lavarand. Eenmaal meester van het Mamelon, moest des nachts het terrein tusschen hetzelve en den Malakoff-toren verkend worden. Het was een zeer gevaarlijk werk, dat de generaal alleen wilde verrigten. Hij had echter geen tien stappen buiten het Mamelon gedaan, of een kanonskogel trof hem het hoofd, dat in één slag van den romp werd gescheiden. Men vond slechts den ontzielden romp terug, niet den kop.

Van hunne zijde vielen de Engelschen de batterijen van den Redan en de steengroeven of zoogenaamde witte werken aan, die zij heldhaftiglijk veroverden, waarbij zich vooral het 88ste regiment (Ieren) schitterend onderscheidde. Daardoor was evenwel nog het Redan niet ten eenenmale tot zwijgen gebragt en de daar geplaatste artillerie deed ontzettend veel afbreuk aan de Franschen, die telkens als zij voet in het Mamelon Vert kregen door het schrootvuur van die Russische batterijen werden weggevaagd. Eindelijk besloten twee Engelsche keurkompagnien zich op te offeren, want dat is hier het ware woord. Die heldhaftige soldaten stormden onverhoeds op het redan los en wierpen zich blindelings op de daar geplaatste batterijen, zonder er naar om te zien, of daar veel of weinig vijandelijk krijgsvolk bijeen was, zonder er zich om te bekreunen dat zóó stout een bestaan met den dood moest worden betaald. De Russen waren een oogenblik zoo verstomd over die onbegrensde vermetelheid der Engelschen, dat zij uit louter verwondering werkeloos bleven. Van dat ééne oogenblik maakte het handvol dapperen gebruik, om al de stukken voor goed te vernagelen. Woedenden stormden toen de Russen op hen in, maar het was te laat. Het doel der keurbende was met echt Engelsche koelbloedigheid bereikt. Er ontstond eene vreeselijke worsteling met het blanke wapen. De Engelschen verdedigden hun leven zoo duur mogelijk en vielen meest allen met de wapenen in de vuist, omringd door de door hen gevelde vijanden. Ter naauwernood een achtste gedeelte sloeg zich door den vijand heen en bereikte weder het kamp, waar zij door hunne wapenbroeders met geestdrift werden ontvangen en begroet.

Dat de Russen zich van hunne zijde over het algemeen met ongemeene dapperheid gedroegen, valt niet te miskennen. Wat men er ook vroeger van verhaald moge hebben, zij blijken althans in de Krim wel degelijk moedige en krachtvolle soldaten te zijn, die wel is waar nagenoeg bij ieder gevecht met het blanke wapen voor de Engelsche koelbloedige hardnekkigheid en de Fransche onstuimigheid moeten zwichten, maar die elke nederlaag die zij lijden, den vijand zoo gevoelig mogelijk doen boeten.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Junij. De derde divisie der engelsche vloot, onder bevel van den schout bij nacht Baines, is uit Kiel vertrokken om zich bij de Oostzee-expeditie te voegen. Reeds is een nieuwe scheepsmagt in de Groote Belt gezien, welke dezelfde bestemming heeft.

— Van de kusten van Finland wordt gemeld, dat de russische militaire autoriteiten haar best doen om de

verhuizing naar het binnenland aan te moedigen van de bewoners dier steden, welke onmiddellijk bloot liggen aan een aanval van de engelsche vloot. Te Helsingfors is bijna niemand meer overgebleven. De groote weg naar Petersburg is al bezaaid met militairen van allerlei wapen.

— Het publiek wordt meer en meer overtuigd, dat de rampen door het Engelsche leger in den laatsten winter verduurd het gevolg zijn der gebrekkige militaire administratie. De heer Roebuck is van oordeel dat alle leden van het vorig kabinet dienaangaande een verwijt moeten ondergaan.

Men denkt dat de torries met die motie zullen instemmen, 't geen voor lord Palmerston een wezenlijk gevaar zou opleveren. De torries hebben ten allen tijde een oorlogzuchtige partij uitgemaakt.

— Lord Panmure heeft de lijst der hoofd-officieren medegedeeld, die op den 18sten dezer gesneuveld zijn. Hun aantal bedraagt 19, waaronder de generaal Campbell.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 25 Junij. De voormalige ministers van Rusland te Londen en te Parijs, die sedert het begin van den oorlog disponibel zijn geweest, hebben beide eene nieuwe zending onrvangen. De heer Brunnow bij het hof van Hessen-Darmstad en den Rijksdag te Frankfort; de heer Kisseleff zal zich naar Florence en Rome begeven.

STADSNIEUWS.

In de 226ste Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 13e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 16012 *f* 50,000, N°. 9267 *f* 1 00.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 26 Junij.

GETROUWD (21 Junij): J. C. van Duyl met E. C. Keyser.
BEVALLEN (21 Junij): W. Landzaat, geb. Meyboom, Z. — (23 Junij): C. E. Broekman, geb. Ament, D. - R. le Jeune, geb. Posthumus, D.
OVERLEDEN (21 Junij): B. J Jacobs, 44 j. - J. Rijf, 60 j

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		25 JUNIJ 4½ u. gebl.	26 JUNIJ	4 u. gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63 1/16	63 a	63 1/16
Dito Dito	3 „	74 11/16	74⅞	
Dito Dito	4 „	93⅛	92 15/16	93
O. I. Leening 1844	4 „			
Amortisatie	3½ „	90⅝		
Handel-Maatschappij	4½ „			
Amst. Arnh. Spoorweg	4½			
Dito Hollandsche dito				
Obligatiën	4½ „			
Maatschappij van Weld.	4 „	80½		
Aand. Ned. Bank.	„			
België, Certifikaten	4½ „			
Dito	2½ „			
Dito *Rothschild*	2½ „	50⅞	50 15/16	
Frankrijk, Obligatiën	3 „			
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 „	18 3/16	18 3/16	
Nieuwe	3 „	37 11/16		
Binnenlandsche	3 „	30⅛	30⅛	
Cert. Coup. Sp. Com.		4⅛	4 1/16	4 3/16
Amortisable Schuld		4 1/16	4 1/16	
Portugal, te Londen	3 „	39⅞	39⅞	
Dito Uitgestelde				
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 „	103⅛	102⅞	
Dito A°. 1828—1829	5 „	101⅛	101½	
Negot. 1831 en 1833	5 „	83½		
Nieuwe Engelsche	4½ „	87 7/16		
Negot. 1840	4 „	78⅛	78⅛	78¼
Dito *Stieglitz*	4 „	77⅜	77½	77⅜
Dito Nieuwe	4 „			
Certifikaten te Hamburg	5 „			
Inschr. op 't Grootboek	6 „			
Dito Certifikaten	6 „			
Polen, Obligatiën	4 „			
Aandeelen 1835		145		
Oostenrijk, Metalliek	5 „	61 7/16	61⅜	
Dito 1847	2½ „	31 3/16	31½	31 3/16
Dito 1851 en 1852	2½ „	31 7/16	31½	31 3/16
Dito Nieuwe	5 „	72 3/16	72½	
Dito 1854	5 „	72 3/16	72½	
Weener Bank	5 „			
Dito	4 „			
Aand. met Loting fl. 250		*f* 292		
Nieuwe dito 1854		254		
Pruiss. Aand. 1854	3½ „	211		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	„			
Dito Orig.				
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 „			
Sardinië, te Londen	5 „			
Denemarken, dito	3 „			
Louisiana, te Londen	5 „			
Brazilië	5 „	99		
Dito 1843	5 „			
Mexiko, te Londen £ 100	3 „	19⅞	19⅞	
Dito Onbepaalde	„	19⅞	19⅞	
Peru	4½ „			
Granada, dito à £ 100	2½ „	16¾	16¾	
Dito Uitgestelde				
Ecuador				
Venezuela, te Londen	4 „	26¾	26¾	
Dito Uitgestelde	1¼ „			
Grieken, El. à £ 100	5 „			

Nat. Met. 65 11/16, ¾, Stieglitz 5 pCt. 81⅛, ¼.

Met uitsondering van Russische fondsen welke door aanzienlijke kooporders in 5 pCt. en 4 pCt. Stieglitz merkbaar hooger waren, verkeerde de markt heden in eene algemeen flaauwe stemming met weinig affaire.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 56¼	Livorno	2/m	*f* 89½
„	zigt	„ 56¾	Napels	„	„ 86
Bordeaux	2/m.	„ 56	Petersburg	„	„ 1.75
„	zigt	„ 56⅜	Weenen	6 w.	„ 28⅝
Madrid	3/m.	„ 243	Augsburg	„	„ 35½
Cadix	„	„ 243	Frankfort	„	„ 100
Seville	„	„ 240	Hamburg	2/m.	„ 35⅜
Bilbao	„	„ 241	„	zigt	„ 35 3/16
Lissabon	„	„ 41⅛	Londen	2/m.	„ 11,80
Porto	„	„ 41⅛	„	zigt	„ 11,85
Genua	2/m.	„ 46¼	Rotterdam	„	¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 25 Junij. Belg. leen. 2½ pc. 53⅝, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 93⅜ Spanje 1—3 pc 17⅞; Binnenl. 3 pc. 30⅛; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 64

PARIJS, 25 Junij. Fransche 4½ pc. 92.90; 3 pc. 66.10; 3 pc. Spanje 30⅞; id. 1 pc. 18½; 5 pc. Met. 86¼; Rom. Leen. 82½

LONDEN, 25 Junij. Consols 91⅛, 3 pc. Spanje buitenl 38½; 1 pc. dito 18⅜; Comité-Bewijzen 4; Passive 3⅝. 5 pc. Rusl. 99; 4½ pc. dito 89½; 4 pc. Holl. 91⅞; 2½ pc id 64½; 5 pc. Sardinië 85⅝; Brazilië 100; 4½ pc. Peru 68½; Gren. uitg. 6⅝; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko 21⅜; 4 pc. Portugal 44½; Venezuela —; Ecuador —; Wissel op Amst —.—.

WEENEN, 25 Junij. Met. 5 pc. 78⅞; id. 4½ pc. 69; Bank-Aktien 1012; Wissel op Londen 12.05; Amst. ——; Parijs 144½; Goud 29½; Zilver 24¼; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 25 Junij. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 96⅝p.

HAMBURG, 25 Junij. Spanje 3 pc. 28; id. 1 pc 17⅛; Rusl. 5 pc. 93; 3 pc. Mexikanen —; 5 pc. Sardinië 81⅛; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—; Weenen —.—.

FRANKFORT, 25 Junij. 5 pc. Met. 62¼; 1 pc. Spanje binnenl. 18; id. 3 pc. 29¼; Wissel op Londen 3/m. 116⅝. Amsterdam —; Weenen 95⅝; Parijs 93¼

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN

Metalliek	*f* 24,35	a —	Pruissische	*f* 33½	a —
Napelsche	—,—	„ —	Spaansche	—,—	„ —
Div. in £St.	11,77½	„ —	Hamb. Russ.	34¼	„ —
Eng. Russen	11,77½	„ —	Russ. in Z. R.	35 7/16	„ —
Fransche	56¼	„ —	„ Pap.	—,—	„ —
Belgische	56¼	„ —	Pools. in Fl.	27½	„ —

Coup. Nation. Metall. 30.15 Coup Portugal Binnenl eerste sem. 185?, *f* 37½.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,75	a	9,85
Oude Gerande Dukaten	„ 5,55	„	5,65
Wigtige Souvereinen	„ 11,85	„	11,95
„ Pistolen	„ 9,65	„	9,75
Stukken van 20 Francs	„ 9,45	„	9,55

Baren Goud en Specien à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn 10¼ à 11¼ pc

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55	à	2,60
Stukken van 5 Francs	„ 2,33	„	2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65	„	2,71
Fransche	„ 2,70	„	2,75
Pruissische Daalders	„ 1,77	„	1,80
Zilver 1000 à 980	*f* —,—	a	—,—
„ 900 „ 700	„ 104,20	„	104,70

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 26 Junij.

AFLOOP DER VEILING bij de N H M.: 158,592 boss. Bindrottingen, verkocht van *f* 6,90 tot *f* 11,80; 641 balen lange Peper, verkocht 23½ cs.; 75 balen Japansche Kamfer, verkocht 56 cs.; 321 kisten Chinesche Kamfer, verkocht 50½ cs.; 2778 zakken en 333 kranjangs Gom Elastiek, *f* 36 tot 38; 27 kisten Gom Damar, verkocht 34 a 34½ cs.; 1509 zakk. en pakk., 32 kisten Getah-Parcha, verkocht 49 tot 56 cs; 62 kist. Getah Lahoe, verkocht 20 cs.; 231 pakk. Cassia Vera, a 25 cs.; 851 pakk. Cassia Vera Tegablas, 23½ a 45 cs.; 2330 kist. Chinesche Kaneel, verkocht 66 tot 68½.

ROTTERDAM, 25 Junij. Tarwe. Puike N. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. *f* 488, 501; Middelsoort *f* 473, 480; Blaauwe dito *f* 413, 443; Zomer dito *f* 420, 450. — 158, 160, 161/2 ℔ Hoogl. Kleefsche *f* 485, 490, 500, *f* 505; 161, 163, 164/2 ℔ Bovenlandsche Ris *f* 490, 495, 505, 509, *f* 510. — Rogge. Zeeuwsche en Vlaamsche *f* 386, 388; Noordbrabandsche *f* 321, 330. — 151/2 ℔ Engelsche *f* 338; 150/2 ℔ Rostocker *f* 335; 150 ... Mecklenburger *f* 333, 335; 150/2 ℔ Wolgaster *f* 338; 146/2 ℔ Pruissische *f* 325; 147/2 ℔ Deensche *f* 320; 145/2 ℔ Norder *f* 305. — Garst. Zeeuwsche en Vlaamsche Winter *f* 188, 201; Zomer *f* 189, 201. — Haver. Zeeuwsche en Bonten Korte *f* 159, 165; dito en dito Voeder *f* 153, ... dito *f* 135, 141. — Boekweit. Noordbrabandsche op 140/2 ℔ *f* 268, 270, 273; Vriessche Zand *f* 275; Holsteinsche *f* 265; Oost-Vriessche Veen *f* 260, *f* 263. — Boonen. Zeeuwsche Paardeboonen *f* 261, 270; Duiveboonen *f* 278, 293; Walchersche Witte *f* 495, 510; Zeeuwsche dito *f* 450, 495; Walchersche Bruine *f* 360, 375; Zeeuwsche Bruine *f* 330, 353. — Erwten. Walchersche Blaauwe *f* 315, 330; Zeeuwsche dito *f* 300, 315; dito groote *f* 315, 338; dito Witte *f* 293, 300; dito Graauwe *f* 285, 29.. Geldersche dito *f* 360, 390. — Bruin Mosterdzaad *f* 2.. *f* 24, Geel dito *f* 17½, 18½ per Mud. — Raapkoeken *f* .. *f* 93. Lijnkoeken *f* 125, 150 per 1040 St.

Ter Beurze is verkocht: Tarwe. 154/2 ℔ Meursche *f* 463 161/2 ℔ Bovenlandsche Ris *f* 508. — Rogge. 145/2 ℔ Pruissische *f* 320; 145/2 ℔ Zweedsche *f* 320; 145/2 ℔ Archang. *f* 332; 150/2 ℔ Engelsche *f* 330; 148/2 ℔ Pruissische *f* 3.. 141/2 ℔ Lieban *f* 334; 149/2 ℔ Zweedsche *f* 326. — Gerst. 124/2 ℔ Vriessche Winter *f* 190; 127/2 ℔ gedroogde Deensche *f* 218. — Boekweit. Holsteinsche op 140/2 ℔ *f* 260.

SCHIEDAM, 25 Junij. Rogge. Verkocht: 141/2 ℔ Lib. *f* 334 6/w.; 149/2 ℔ Zweedsche *f* 326 1/m. — Gerst. 127/2 gedr. Deensche *f* 218 Kont. — Moutwijn *f* 17,75; Jenever *f* 23,25; Amst. Proef *f* 24,50, per Ned. vat zonder fust sonder de belasting.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 25 Junij. Burggraaff, Gesina, Banjoewangie.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 26 Junij in lading naar:

Keulen & Coblentz Ant. Fritz, Christina.
„ H. Berns, Colla N°. 16.
Manheim J. J. Reijndorp, de Kust van Braziljën.
Duisburg H. J. Kamp, Vlijt en Hoop.
Mainz J. Sinzig, Mainz N°. 4.
Ludwigh. & Manh. Joh. Brilmeijer, Æolus.
Frankfort M. Hirschman, Frankfort N°. 12.
Dusseldorp & Neus J. W. Haas, Niederrein N°. 11.
Weesel F. C. Beijer, Wilhelmina.
Urdingen P. v. d. Poll, Helena.

Rijnhoogte ARNHEM 25 Junij 3 el 24 duim.
KEULEN 25 „ 15 vt. 4 „

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 25 Junij, in het O. Z. Heeren Logement

1. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Singel, RR .. *f* 12000, *f* 3000, J. Feije.
2. Een Huis, Achterhuis en Erve, naast Perc. N°. 1, RR .. *f* 6000, H. Heije.
3. Een Huis en Erve, Heerengracht, achter Perc. 1, RR 31.. *f* 5000, *f* 800, C. H. Gijselman
4. De Boeren-Hofstede *het Regthuis van Achttienhoven* .. *de Vrije Haak*, aan het Woerdsche Verlaat, Gemeente Achttienhoven, Kanton Woerden, groot b. 46.2478; *f* 2610.. *f* 4000, B. H. Evers.
5. Een Huis, Achterhuis en Erve, Bloemmarkt, F 1.. *f* 11000, *f* 1000, Opgehouden.
6. Een Huis en Erve, naast Perceel N°. 5, F 113; *f* 750.. *f* 600, P. Baaij
7. Een Pakhuis en Erve, *de Blaauwe Wereld*, N. Z. Achterburgwal, F 40 en 41; *f* 6000, *f* 500, Opgehouden.
8. De Grond, benevens de overblijfselen van twee Huizen als voren, F 38; *f* 400, J. Krijgsman.
N°. 6 en 8 te zamen *f* 12400, *f* 100, Opgehouden.
9. Een Huis, Achterhuis en Erve, Oostenburgergracht, T .. *f* 4050, *f* 400, G. Fikkert, Jr.
10. Een Huis en Erf, Groote Oostenburgerstraat, T 1.. *f* 1225, *f* 70, P Baaij
11. Een dito, Kleine Oostenburgerstraat, T 144; *f* 110.. *f* 100, T. Sanders, Jr.
12. Een dito, naast Perceel N°. 11, T 145; *f* 1375, *f* 20.. H Heije.
13. Een dito, Groote Wittenburgerstraat, T 352; *f* 9.. *f* 100, J. F Schutte.
14. Een dito, naast Perceel N°. 13, T 353; *f* 1100, *f* 20.. D de Vriend.
15. Een ledig Erf, Groote Wittenburgerstraat, N° 25 .. *f* 168, *f* 100, C. Ament.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.